

EUNOMIJAN (7) *sb m*

eunomijan (6), **ewnomijan** (1); eunomijan *KromRozm I, KromRozm II* (2), *WujJud* (3), ewnomijan *CzechEp*.

e *prawdopodobnie jasne*; *o jasne* (*tak w eunomijanow*), a *pochylone*.

sg N eunomijan (1). \diamond *V ewnomijanie* (1). \diamond *pl N eunomijani* (3). \diamond *I eunomijany* (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Członek sekty odłamu arian, założonej przez Eunomiusza z Cyzyku (IV w. n. e.) (7) : Tymci Aryani/ Eunomiani/ y Mácedoniani káczerze stárzy błędu swego bronili. *KromRozm I* L4v; *KromRozm II* q4v, r2; Luter Eunomian. *WujJud* Mm5, 102, L15; Ty zásię Ewnomianie/ což mowisz/ iż fyn oycu nie ieft podobny? *CzechEp* 180.

TG